

Kopp, skål och tallrik

- ett skissförslag till en barnservis med taktil
prägel

Sara Larsson Lendon

Examensarbete 15hp vårterminen 2013

Konstnärlig Kandidatexamen i Keramikkonst 180 hp

Högskolan för Design och Konsthantverk

Göteborgs Universitet

Handledare: Pia König

Examinator: Mia E Göransson

Opponent: Malin Grumstedt

HDK

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Abstract

Mitt examensarbete har berört skissprocessen kring en kopp, skål och tallrik för barn där den taktila upplevelsen genom stämpelintryck har utgjort formens visuella dekor. Jag har arbetat med ett lågmäلت uttryck inspirerat av Waldorfpedagogik där tanken om sinnenas känslighet och varsamma mognad har varit central.

Arbetet har fortgått systematiskt med formskisser och stämpelskisser, parallellt med utforskande av samspelet mellan glasyr och skärv hos det färdiga objektet. Skissarbetet har bedrivits praktiskt i lera med drejning som formningsmetod.

Det slutliga uttrycket är en servis där skärv och glasyr framhäver varandra i sin enkelhet. Dekoren består av enkla, organiska former vilka lätt kan associeras till löv, bär eller gryn och är placerade i rytmiska grupperingar på objekten. Jag har genom mina val av dekor, skärv, glasyr och form velat stimulera till nyfikenhet och en fingrarnas upptäcktsfärd inom vardagens estetik.

Innehållsförteckning

<i>Abstract</i>	2
<i>Innehållsförteckning</i>	3
<i>Projektbeskrivning</i>	4
<i>Arbetsprocess</i>	6
<i>Slutsats</i>	21
<i>Examination</i>	23
<i>Källförteckning</i>	24

Projektbeskrivning

Arbetsitel

Taktil barnservis i stengods

Mål

Mitt examensarbete är att formge och tillverka en barnservis i stengods. Utgångspunkten är att ta fram en formgivning vilken klarar de fysiska kraven på en barnservis, är giffri och taktilt intressant.

Syfte

Som småbarnsförälder är jag medveten om det lilla barnets behov av taktil stimulans och hur olika känselupplevelser kan påverka barnet. Många barn finner trygghet och lugn i att upprepat känna på en viss yta. Jag vill därför formge en servis i enkla material där ytan/skärven stimulerar barnets känsel men även underlättar den lilla handens grepp och därmed inger trygghet i hantering av kopp, skål och tallrik. En annan aspekt på arbetet är att i största möjliga mån använda material vilkas ursprung jag kan spåra och bedöma som hållbara och med en sammansättning vilken garanterar att inga gifter kan avges till maten.

Bakgrund

Produkter för barn är oftast centrerade kring en visuell upplevelse av starka färger. De ska vara slitstarka och billiga. Detta är något jag vill ifrågasätta med mitt arbete. Med stöd ibland annat Waldorf pedagogik vill jag utveckla en handgjord produkt vilken i sin enkelhet och ärlighet talar till barnets behov av lugn och trygghet samtidigt som den talar till den lilla människans instinkt för omsorg. En mugg man tycker om kastar man inte i golvet.

Mina tidigare arbeten vid kandidatprogrammet för keramikkonst har, inom ramarna för kursbeskrivningarna, varit relaterade till bruksföremål och till drejskivan som produktionsverktyg. Att skissa fram och tillverka en servis för barn ligger i linje med tidigare arbeten men är en utmaning då mitt formspråk skall förenas med de krav som ställs på en så specifik produkt. Jag kommer att använda mig av elugn för bränning vilket är ett brott mot min tidigare fokusering på vedbränd keramik.

Genomförande/metod

Inledningsvis kommer jag att fundera kring mina egna erfarenheter av barns taktila upplevelser och behov och formulera för mig själv vilket uttryck jag vill förmedla med mitt arbete. Utifrån detta vill jag sedan skissa fram form och dekor.

Framställningsmetoden är drejning, beskickning, stämpeldekor och glasering.

Materialet är stengods från Fyledalen i Skåne och en ljus/vit glasyr vilken jag själv blandar och försöker ursprungssäkra genom efterforskningar om leverantörer för ingående material.

Frågeställningar

Vilka formmässiga krav ställs på en barnservis?

Vad vill jag bidra med/uttrycka med min servis?

Finns det utrymme för en handgjord barnservis idag?

Vem vill köpa min servis och till vilket pris?

Hur påverkas mitt formspråk av de ramar som formgivning av en barnservis sätter?

Hur fungerar samspelet mellan taktil upplevelse och visuell stimulans?

Tidsplan

Vecka 1 research

Vecka 2-8 skissarbete, glasyrprover och efterforskningar kring råvaror.

Vecka 9 rapportskrivning

Vecka 10 arbete med hur servisen skall visas/presenteras.

Arbetsprocess

Jag inleder mitt arbete i mitten av februari med att läsa om hur Rudolf Steiner och Maria Montessori såg på barnets sinnliga utveckling. Hos båda dessa fanns en tanke om hur barnets estetiska känslighet och nyansering bäst låter sig utvecklas utan starka intryck. För att kunna se, känna och höra det subtila får inte sinnen översvämmas under barndomen¹. Jag begrundar detta. Jag ser mig om och ser hur barn av idag bombarderas av grälla färger, ljud och ljus. Plötsligt blir mitt examensprojekt ett personligt statement. Jag vill vara något annat, jag vill erbjuda ett möte mellan min hand och din.

Jag knådar lite lera, drejar några enkla basformer. Funderar kring storlek, små händer, små fingrar...

Skall det vara en öppen form? Skall den stå tryggt och bastant eller gracilt höja sig över bordsskivan? Ska den ha en ärlig tyngd? Ska det få kännas att den är gjord av vittrad och sedimenterad sten?

Jag låter mina händer få vänja sig vid leran, vid vattnet, vid slickret och centrifugalkraften. Det var ett år sedan jag knådade, drejade, lyfte av och beskickade. Men allt sitter där i händerna. De vet vad de skall göra. Trots det är det svårt att komma igång. Det känns som om jag redan är klar. Jag har en idé om stämplor och form. Den känns så självklar att allt annat stelnar och förkastas innan jag ens har provat.

Det går en vecka och en vecka till, jag läser lite, jag skissar lite, jag tittar mig omkring vad annat som finns inom samma område. Sensoriska bestick, taktil konst, taktil keramik, barnserviser i melamin, barnservis av Ingegerd Råman för Svenskt Tenn. Inget påminner om min idé. Signe Persson Melin, den där utställningen på Waldemars udde sommaren 2008, har den satt sina spår? Jo det finns nog ett drag av hennes stämplingar i mitt arbete, Men samtidigt inte, jag strävar efter något mer levande, överraskande, lockande, nyfiket. Men hur? Plötsligt är inte allt så självklart längre, jag misstänker att det är PROCESSEN som har startat.

---

¹ Montessori 1949 s 160ff, Gedin och Sjöblom 1995 s.22f. och 41f.

Jag sätter igång med stämplar. Gör en sats med olika texturer. Hittar några vars uttryck jag tycker om. Jag utvecklar dessa i en ny omgång. Får fram ytterligare några. Gör om samma sak igen. Till slut har en handfull stämplar kvalat sig till finalplats. Parallellt har jag drejat små muggar, jag prövar mina stämplor. Men vad nu? Hur många stämpeltryck? Var? Regelbundet? Oregelbundet? Hur påverkar stämpeln muggen? Vad känns vackert? Vad ser vackert ut? Känns det som ser vackert ut vackert? Kan något kännas vackert? Eller är känslan begränsad till tilltalande och intressant?

Arbete med stämplor

Stämpling på kopp

Jag konfererar Caroline Korsmeyer och hennes Gender and Aesthetics², en trogen vän i bokformat som jag då och då vänder mig till allt sedan jag läste estetik i Uppsala. Jag placerar mitt examensarbete i en teoretisk kontext. Det är relaterat till hem, barn, känsel och vardag. Med andra ord så långt ifrån offentligt, moget, visuellt och unikt som det går. Jag har valt att arbeta med ett projekt som befinner sig lågt i konstens hierarki, om det ens kan räknas till konst. Hemmet, den kvinnliga sfären, där det privata råder. En servis för barn, dessa estetiskt oskolade vilddjur. Känseln, det lägsta av våra fem sinnen i direktkontakt med kroppen. Känsel ÄR kropp, kroppsupplevelser är subjektiva. Slutligen, vardagens objekt befinner sig inte ens på samma startlinje som det unika, abstrakta och sublima. Har jag gjort det svårt för mig, har jag målat in mig i ett hörn omgiven av konstvärldens alla uttalade och outtalade regler?

Tillbaka till arbetet, jag har ett praktiskt examensarbete att genomföra, en barnservis att tillverka. Det har gått 4 veckor och det är dags för mittseminarium. Jag träffar professor Mia E. Göransson och programstudierektor David Carlsson. Vi samtalar om form. Varför har jag valt en viss form?

Tidiga formiskisser.

---

² Korsmeyer 2004

Jag berättar om att jag vill förmedla en känsla av trygghet, muggen/koppen ska stå stadigt och signalera att den håller vätskan i tryggt förvar. Formen ska sluta sig kring sitt innehåll. Detta upprepas i skålformen. Vi talar om kanter och avslut. Kan kanten signalera att kopp och skål hör ihop? Jag måste arbeta mer konsekvent med att få avsluten/kanterna på kopp och skål att harmonisera. Stämplarna då, fungerar de praktiskt? Hur känns de? Hur ser de ut? Hittills har jag bara hunnit stämpla och skröja första omgångens stämplor och koppar. Finalisterna är ännu oskröjade. Jag förvånas över hur lång tid det tagit att nå fram till de första resultaten. Är det jag som jobbat för ofokuserat eller tar det helt enkelt tid för saker och ting att mogna fram? Jag har tidigare arbetat så fort och intuitivt men känner att det här projektet kräver en helt annan eftertanke.

Stämpelprov

Jag arbetar vidare med den form som jag valt inledningsvis men känner mig inte helt bekväm. Arbetet med stämplarna tar över och jag fokuserar på att hitta en harmoni och rytm i stämplingarna. Jag prövar de olika trycken många tillsammans, enstaka eller bara ett. Jag vill väcka nyfikenhet hos användaren. Fingrarna ska få söka lite på egen hand och upptäcka intrycken allteftersom. En oregelbundenhet växer fram. Ett kluster av stämplingar på ena sidan koppen, följt av ett par tillsammans på andra sidan eller bara en enstaka ensamt. Det finns ingen tydlig rytm för ögat att följa och identifiera då objektens tredimensionalitet tillåter stora variationer i stämplingarnas frekvens utan att ögat kan överblicka hela ytan på en och samma gång. Är det detta det lite oväntade mitt i det lågmälda som jag söker? Ja, jag vill att den som använder min servis ska utveckla en egen relation till den. En relation som långsamt byggs upp och fördjupas. Jag vill inte överösa användaren med information och stimulans. Samtidigt är det viktigt att det finns något

vackert att ty sig till både för öga och hand. Finlisterna går till final och två stämplat står som vinnare i stämpelmästerskapet. De är båda relativt okomplicerade men med tydliga referenser till det organiska, till liv och växande. De påminner lite om risgryn, löv eller små bär.

Vinnarstämplatarna

Jag gör en viktig upptäckt då jag ser stämplingarnas avtryck på insidan av kopp och skål. Det skapas en vacker konsekvens av utsidans stämpling på insidan. En lekfull konvex yta som talar om samspelet intryck/uttryck. Det blir som en ekvation, det man tar på ena sidan adderas på andra sidan likhetstecknet. Utsidans dekor reflekteras på insidan och skapar sin egen skönhet och lockelse. Jag upplever detta som mycket viktigt. Det är en central upptäckt i min process. Nu känns det självklart, och det är naturligtvis en logisk konsekvens, men samtidigt inget som jag begrundade innan jag började arbeta praktiskt. Det krävdes en fysisk process för att det hela skulle utvecklas. Jag hade först tänkt att även insidan på skålen skulle smyckas av en stämpling men ser nu det överdrivna i detta. Utsidans stämpelspår är dekor nog. Jag tänker att det även finns en värdefull upplevelse för det lilla barnet i upptäckten att insidans små bubblor kommer sig av utsidans intryckta form. Även om detta inte formuleras till en medveten tanke hos barnet tror och hoppas jag att det kan ge en fysisk erfarenhet som lagras i hennes sinnen. Jag tänker igen på Rudolf Steiner som poängterade vikten av låta

sinnena mogna långsamt genom erfarenhet för att sinom tid kunna uppfatta omgivningens många nyanser.³

Utsidans dekor

Insidans spegling

---

³ Liebendörfer 1997 s.6

Det praktiska arbetet med glasyrer och efterforskningar om de ingående ämnenas ursprung fortgår parallellt. Jag blandar fyra vita glasyrer. Tyvärr krånglar det med ugnarna. De bränner inte rätt temperatur och det tar tre bränningar innan jag får se ett resultat. Två av glasyrerna har potential, så jag gör ytterligare tester med dessa. Den 20 mars träffar jag Anders Fredholm för frågestund kring glasyrer. Vi pratar om att antingen modifiera de glasyrer jag redan prövat och ersätta en del av zirkonsilikatet med tennoxid för att öka glasyrens tålighet. De glasyrer som jag hittills använt har enbart innehållit zirkonsilikat som vitgörare. Tennoxiden är betydligt dyrare samt är ett konfliktmineral, dvs. det råder idag brist om tennoxid vilket skapat ett utrymme för oetisk brytning i konfliktdrabbade områden i världen. Jag pratar med Cebex/keramikexperterna, men de kan inte säga något om materialens ursprung. En snabb googling på internet ger träffar vilka indikerar stora problem gällande brytning av zirkonsilikat såväl som tennoxid. Alternativet skulle då vara att enbart använda en transparent glasyr. Jag bestämmer mig dock för att gå vidare med en vit infärgning. Här går min estetiska preferens före min etiska hållning. Jag är inte bekväm med detta.

Slutligen kommer jag fram till att pröva en av Anders nya glasyrer vilken innehåller både tennoxid och zirkonsilikat och vilken han själv använt under en tid på bruksgods och vet att den håller. Glasyren bryter vackert på kanterna och lyfter fram fylelerans mörkhet. Det visuella resultatet är tilltalande. Det finns dock brister. Ytan ger ifrån sig ett obehagligt ljud vid beröring med metall. Jag tänker att det nog skulle avhjälpas genom en högblank yta. Jag tänker på att använda en kommersiell produktionsglasyr. Visserligen kan jag inte tala om exakt vad den innehåller, men den torde inte innehålla några tungmetaller då den är vit. Gällande de föresatser om ursprungssäkring av ingående råmaterial som jag uttalade i projektbeskrivningen verkar det som en omöjlighet. Leverantören av råvaror såväl som färdiga glasyrer ger ingen information att följa upp. Jag bestämmer mig till sist för att arbeta med den egenblandade glasyren för detta första skissprojekt. Jag tycker om den levande ytan som uppstår tillsammans med fyleleran. Jag gissar att det är innehållet av dolomit som gör att glasyren reagerar med lerans järninnehåll och skapar vackra små bruna prickar.

Zirkon och tennglasyr

Den 25 mars träffar jag min handledare Pia igen. Första gången vi sågs var en dryg månad sedan då jag presenterade min projektidé och diskuterade lite löst kring denna. Andra träffen skulle ha varit i slutet av februari, men det blev inställt pga. sjuka barn. Sedan åkte Pia iväg ett tag, så nu när vi träffas har det hunnit gå en bit in på projektet. Jag känner att det gör inget att det dröjt lite. Det är egentligen först nu som mina tankar har börjat att materialisera sig i färdiga objekt som utgångspunkt för diskussion. Vi talar kring form och uttryck. Jag har precis introducerat en ny form för kopp. Det har tagit ett tag att komma tillbaka in i drejningen efter mitt studieuppehåll och först halkade jag in på en form men känner nu att det inte var rätt. Den första formen är rund och möjligen svår att greppa för en liten hand. Jag söker efter ett mer spontant uttryck, men det är ju alltid så svårt att fånga och upprepa det spontana, en paradox i sig självt faktiskt. Min nya koppskiss är ett resultat av ett gäng cylindrar som jag drejade snabbt för att få fram former att pröva mina stämplat på. De är ganska smala och höga men jag kände ändå att det fanns något tilltalande i denna grundform. En ärlighet och renhet. Jag har därför gjort en ny laddning med små cylindrar, lite bredare och inte så höga. Jag och Pia diskuterar de nya små kopparna och kommer fram

till att vi gillar dem. De har något lite kavat över sig och samtalar med den mer runda skålen.

Kopp efter cylinderns grundform

Skålformen har även den varit föremål för förändring där jag gått från en väldigt traditionell form med lätt inböjda kanter till en mer bastant och bestämt skål, med relativt stor, platt botten och lite tjockare och lägre sidor vilka böjer sig lätt inåt vid kanten. Tanken kring formen är att den skall vara stabil och ge lite motstånd när maten skall fiskas upp med skeden. Den lätt inböjda kanten skall förhoppningsvis putta på maten på skeden om det behövs. Till detta finns även en tallrik med en liten men lätt inböjd kant.

Lågre skålform

Pia tycker liksom jag att relationen intryck/uttryck mellan utsidans stämpel och insidans bubblighet är intressant och en viktig del i arbetet. Vi talar om tyngden i godset och vikten av att få vidröra vid olika ytor och objekt. Vi pratar om hur mycket tanke och hur lite kropp det är idag runt omkring i samhället och hur barn kan påverkas av detta. Vi funderar kring om det är viktigt att det syns att min servis är gjord av någon, av min hand för din hand. Vi kommer fram till att det nog är det viktigaste av allt...

Jag känner mig stärkt av handledningen och funderar kring spontaniteten och glädjen i att göra något för hand för någon annan. Tiden börjar bli knapp nu, rapporten skall skrivas, glasyrer ska blandas, ugnar ska bokas och brännas. Jag vill hinna dreja mer och kör några sista laddningar. Jag drejar på platta och försöker låta händerna styra mer än huvudet. Det är svårt, särskilt när jag börjar känna mig lite pressad. Men jag tänker att det hela är en undersökning, en trevande tanke och idé som kanske, förhoppningsvis, utvecklas till att bli något på sikt. För jag tror att jag är något på spåren.

Den 3:e april har jag handledning med Mia. Jag börjar vela och fundera kring om jag ska pröva en annan lera, för att se om glasyren lämnar färre rinnmärken, för att se hur stämplarna påverkas. Mia tycker det är en bra idé. Men efteråt känner jag mig splittrad. Jag tänker att det nog är bättre att stå fast vid vad jag har just nu och försöka bena ut vad jag kommit fram till och hur jag skulle kunna fortsätta efter projektets slut. Två dagar senare har jag handledning med Pia igen. Vi har ganska lång stund denna gång eftersom jag missade ett tillfälle där i februari. Jag har nu tre olika skålförmer, två olika koppar, en tallrik.

Rund skålförmed med tunn kant

Skålförm med rak sida och platt avslut

Lägre kant på skål med grövre, rundat avslut

Rundad koppform

Cylinderkopp och under tallrik

Det finns ganska många glaserade stämpelytor att begrunda, visuellt och taktilt. De stämplat som jag kvalat fram som vinnare är dekorativa, men jag känner nu när jag börjat arbeta upp en trygghet och förtrogenhet med projektet att vissa av de andra har en mer lekfull karaktär och kanske är mer taktilt intressanta.

Exempel på stämpelytor att begrunda

Vi pratar om detta, Pia och jag, om hur det alltid tar ett tag innan man blir bekväm med sitt arbete, om hur startsträckorna ibland är längre och om hur de verkar bli längre allteftersom man blir äldre. Jag tänker på allt jag försökt att hinna med under projektet. Jag är mamma till två barn, varav ett är 6 månader nu vid projektets slut. Det har varit knepigare än jag trodde att få ihop det med amning och motivation, men samtidigt har det drivit mig och mina tankar framåt. Jag har varit väldigt medveten om det lilla barnets behov av närhet, hennes små fingrar mot min hud, hur hon trots att hon är så liten reagerar på olika ytor. Den skrovliga barken på äppelträdet framkallar en annan reaktion än katten Cosmos svans. Hon borrar in sina fingrar i mattluggen men bankar frustrerat på badkarskantens glatta yta. De små händerna är aldrig stilla, de flaxar och far, öppnar sig och stänger sig, söker

koncentrerat och intuitivt efter något att greppa och smaka på. Jag känner att det finns en mening med det jag gör, att det kan komma att berika någons vardag.

Det finns ett moment kvar vilket jag bara börjat på, glaseringen. Jag har prövat att helglasera kopparna och skålen. Glasyren är relativt känslig för ojämnheter och droppar. Jag bestämmer mig därför att dela upp glaseringen i två moment där jag först glaserar insidan, torkar av och låter godset torka för att sedan glasera utsidan. Det är arbetsintensivt men blir bra. Jag leker med glaserat/oglaserat på kanter och utsida. Leran har en mörkare ton i detta parti än vad jag är van vid, men detta blir till något positivt i samklang med glasyren. Jag vill framhäva den oglaserade skärven och kontrasten till den glaserade ytan. Stämplarnas karaktär blir helt olika under en glasyr. Fingrarna smeker lätt de glaserade inbuktningarna medan de på den oglaserade ytan fastnar lite lätt i dess strävhet. Jag har svårt att avgöra vilket som egentligen ger störst taktil effekt. Det är helt enkelt bara olika, varken bättre eller sämre. Jag funderar på en servis som kan erbjuda både och.

Reflektion och Slutsats

Nu i projektets slutskede har jag en servisskiss som jag ser som intressant rent uttrycksmässigt, det uppfyller de praktiska kraven som jag ställt på objekten gällande stabilitet. Jag ser på projektet som en skissprocess där jag genom det praktiska görandet har utvecklat ett uttryck med tanke på användarens upplevelse. Det har varit en utmanande process där jag fått ta ställning till praktiska och tekniska svårigheter såväl som estetiska val. I projektets början trodde jag nog att jag skulle ha en "färdig" produkt vid examinationen, men det blev snart tydligt att det var mer av ett skissande och ett prövande förhållningssätt som var fruktbart. Jag har försökt att finna uttryck och former vilka harmonierar med mig estetiskt och tillverkningsmässigt samtidigt som de skall kunna tala till andra och tilltala dem.

Där jag befinner mig just nu i skissprocessen har jag fastnat för ett set med helt glaserad kopp, en skål och en tallrik med oglaserad utsida. Den oglaserade skärven känns ärlig och okonstlad och ger en taktill upplevelse genom sin torra, skrovliga karaktär. Den glaserade insidan lyser upp och känns enkel och fräsch. Skål och kopp har den lilla grynstämpeln sporadiskt placerad på utsidorna medan tallriken har en ansamling av stämplingar på botten. Stämplingarna är asymmetriskt placerade då jag upplevde ett levande intryck genom detta. Det uppstår en rytm och en riktning i dekoren utan att den blir överväldigande, stel eller förutsägbar. Det gick åt relativt mycket tid och tanke kring just stämplarnas utseende och placering där jag prövade många olika alternativ. Under detta skede blev objektens form sekundär. När sedan stämplarna var bestämda såg jag formens brister och började arbeta med detta. Den nya formen frågade efter en ny sorts stämplor/stämpelplacering osv. Skissprocessen har präglats av ett sorts pendlande mellan form och dekor. Detta är också första gången som jag på allvar prövar mig fram med dekorer på mina former. Den taktilla upplevelsen av dekoren har varit central genom hela processen, men jag upplever att det har varit svårt att inte ta för stor hänsyn till det visuella.

De inledande frågeställningarna om pris och målgrupp har blivit utforskat genom projektet. Efter en inledande omvärldsanalys insåg jag att själva skissandet och prövandet var nog för projektets omfattning. Jag skulle hoppas att det finns en marknad idag för

handgjort konsthantverk för barn specifikt då så många produkter för barn florerar i stort men ytterst få håller hög kvalitet och vittnar om omsorg.

Jag tycker själv att jag kommit en liten bit på väg. Mina horisonter har vidgats och jag har gjort erfarenheter om samspelet mellan utsida/insida, form/dekor och glasyr/skärv vilka jag inte hade med mig från början. Jag har genom detta kandidatprojekt börjat fylla ett nytt skåp av erfarenheter vilka jag staplar upp och bevarar, redo att plockas fram och duka upp med inför kommande utmaningar som yrkesutövande krukmakare.

Examinationen

Den 22 april examinerades mitt kandidatprojekt av professor Mia E. Göransson, opponent var Malin Grumstedt. För min presentation hade jag valt att placera mina skisser i IKEAs skåp Faktum och på IKEA bordet Lack. Jag ville med detta dels skapa en kontrast mellan det handgjorda och det massproducerade men framförallt sätta mina objekt i en vardagskontext där den vanliga familjen med IKEA möbler ändå väljer att köpa/använda en handgjord servis. Det lilla svarta bordet Lack blev fonden till mitt lilla skissförslag där den lilla skalan förstärkte barnperspektivet samtidigt som det var, i mina ögon, en relativt neutral bakgrund. Skåpet fungerade som en dokumentation av processen och som en metafor över de erfarenheter som jag samlat på mig under projektets gång. Detta blev startpunkten för opponeringen där både Mia och Malin förhöll sig frågande inför mitt val av presentationsmaterial. Vi diskuterade kring det massproducerade kontra det handgjorda och hur jag skulle ha kunnat presentera det på ett annat sätt med exempelvis handgjorda möbler, eller ickefunktionella egentillverkade möbler.

Vidare diskuterade vi form och dekor där jag fick god respons på mitt arbete men samtidigt efterlystes en starkare konsekvens i formspråket vilket jag själv definitivt håller med om. Det har varit en utmaning i detta projekt att hitta harmonin mellan form, dekor och funktion.

Jag upplevde att examinationen förlöpte väl och att jag under min egen presentation såväl som under opponering och frågestund kände mig väl förankrad i mitt projekt, mina val och det färdiga resultatet. Jag blev lite förvånad över de inledningsvisa starka reaktionerna på mitt val av IKEA möbler men tar till mig denna kritik. I övrigt ser jag mitt projekt och min examination som lyckade där jag dels gjort många erfarenheter men samtidigt väckt många nya frågor hos mig själv men även i min omgivning.

Examinationen 22 april 2013

Källförteckning

Böcker:

Gedin, M. Sjöblom, Y. *Från Frøbels gåvor till Reggios regnbåge*, Bonnier utbildning, Stockholm 1995

Korsmeyer, C. *Gender and Aesthetics, an introduction*, Routledge, New York, 2004

Liebendorfer, Ö. *En introduction till Waldorfpedagogik*, Waldorf Förlag, Stockholm 1997

Montessori, M. *Barnasinet, The absorbent Mind*, AMI, Amsterdam, 1949